

лѣви флангъ.*) Ние прѣдполагахме, че отряда на князь Шаховски е билъ задържанъ на пѣтя отъ нѣкое прѣпятствие или нѣкоя случайностъ, която е задържала неговото разврѣщане и откриване на огъня.

«Въ чова врѣме къмъ насъ се присъедини и французския воененъ агентъ, полковникъ Галляръ. Изпратенъ отъ Великия Князь, той прѣдале барону Криденеру нова заповѣдъ, която потвърждаваше по първата заповѣдъ — да се атакува Плевенъ.

«Полковникъ Галляръ, голѣмъ и искрененъ приятел на Русия, бѣше дълбоко прѣдаденъ къмъ Великия Князь, който не единъ пѣтъ му бѣше възлагалъ най-деликатни порѣчения.

«По пладнѣ ние съгледахме единъ взводъ улани който идѣше къмъ насъ. Ние всички помислихме, че най-сетнѣ, ще получимъ извѣстия отъ князь Шаховски. Но тази надежда скоро изчезна: на взвода било заповѣдано само да постави летяща поща между двѣ колони.

«Но въ това сѣщото врѣме огъня въ колоната на князь Шаховски все пѣвече и пѣвече се усиливаше. Стрѣлбата не прѣставаше нито за минута. Отъ височината на нашия хѣлмъ ние вече можехме само по единѣтѣ облаци отъ димъ да сѣдимъ за движението на нашитѣ и турскитѣ войски, за успѣхитѣ, които отъ врѣме на врѣме нашитѣ правѣха, и за пространството, което трѣбваше тѣ пакъ да отстѣпватъ слѣдъ като първемъ го прѣвземаха.

«Въ 1 ч. слѣдъ пладнѣ турцитѣ подновиха атакитѣ си на нашето дѣсно крило и заставиха нашитѣ

*) По късно ме увѣряваха, че отряда на князь Шаховски встѣпилъ въ бой много по-рано. Несъмѣнно е, обаче, че по-рано отъ указания отъ менъ моментъ нае не нухме неговитѣ артилерийски изстрѣли. Най-сетнѣ, азъ точно записахъ врѣмето въ памятна си книжка, която още я пазя.»

(Бѣлѣжка отъ полковникъ Воняръларски.)